

90- CHUYỆN NGƯỜI CON BỊ CHA BẮT BUỘC XUẤT GIA ĐƯỢC SINH Ở CÔI TRỜI

Ngày xưa, ở nước Xá-vệ có người cha bảo con xuất gia thờ Phật, Đức Phật liền độ cho và thường bảo vị ấy quét dọn. Vì không chịu nổi sự đắng cay khổ cực nên anh ta bỏ đạo trở về thế tục.

Người cha nói với con:

–Con chỉ xuất gia, còn từ nay về sau cha thay con mà quét dọn.

Người con liền cùng với người cha đến tinh xá Kỳ hoàn. Người con thấy tinh xá, trong lòng bỗng thanh tịnh, tâm sinh hoan hỷ mới nói như vậy:

–Ta thà chết đi, thề xuất gia quét dọn, không trở về thế tục nữa. Sau khi mạng chung; vị ấy được sinh lên cõi trời, liền đến chỗ Đức Phật nghe Ngài thuyết pháp và được chứng quả Tu-đà-hoàn.

Các Tỳ-kheo hỏi Đức Phật:

–Nhờ nghiệp duyên gì mà vị ấy được sinh lên cõi trời?

Đức Phật trả lời:

–Khi ở nhân gian, vị ấy không chịu nổi khổ sở, cho nên muốn hoàn tục. Người cha không cho phép và thay anh quét chùa, buộc anh phải xuất gia, anh ta liền hoan hỷ. Lúc mạng chung vị ấy được sinh ở cõi trời, rồi lại đến chỗ Ta nghe pháp nên được đắc đạo.

M